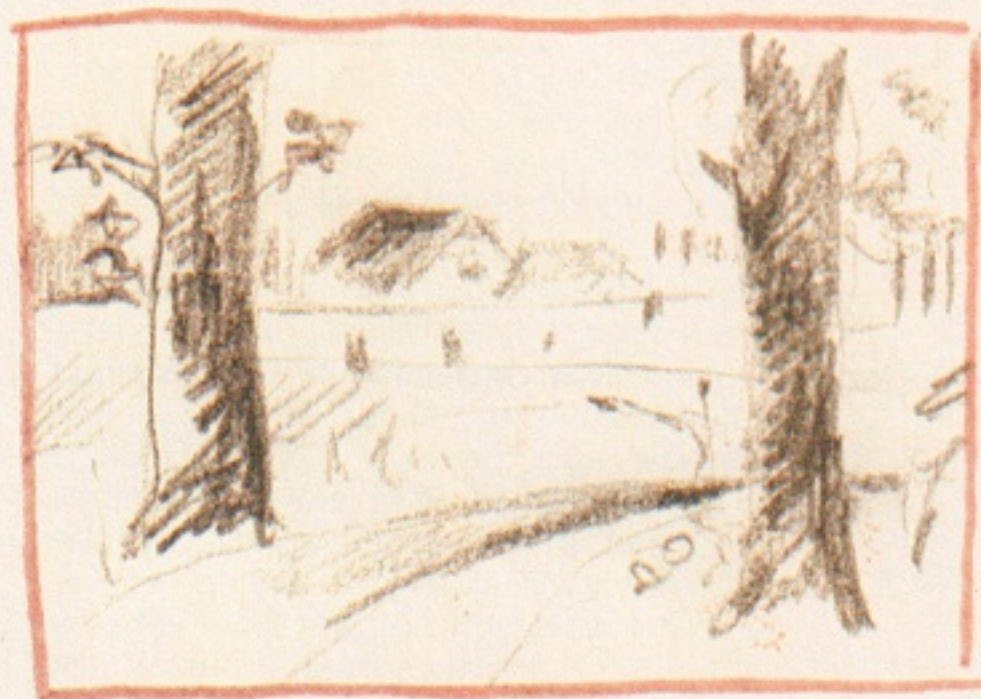

Schetsen in het gras

Herfstvariatie

in goud en grijs

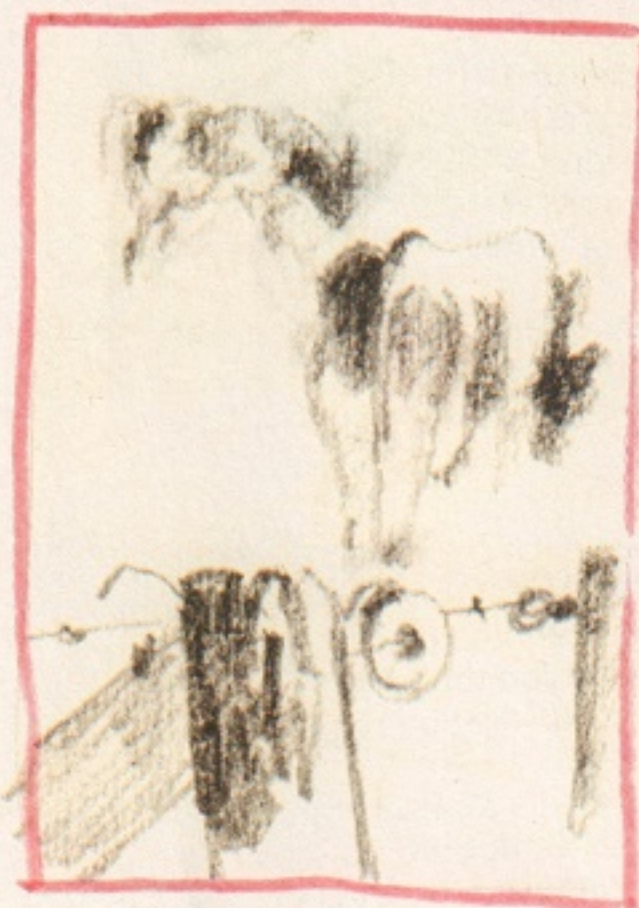
Op een grijze herfstochtend rijd ik met mijn auto over de Koedijkerweg bij Hoevelaken. Zomaar, omdat ik geen zin heb om de weg terug naar huis over de snelweg af te leggen. Het is mistig, koud druppelend weer en totaal ongeschikt om te schetsen...

Tenzij je een auto hebt met ruitenswisher, blower en droppot en bovendien in het gelukkige bezit bent van een schetsblok en een potlood. Dus ik stop ergens langs de weg en maak een aantal snelle sfeerschetsjes. Grijs. Maar grijs blijkt uit tientallen tinten te bestaan, van verzadigd zwartgrijs tot doorzichtig muisjesgrijs. Fries stamboekvee vervaagt tot mysterieuze vlekken die opgaan in de mist.

De ene dag is de andere niet. Een dagboek van het leven. Precies zoals het leven is: soms saai, soms kleurrijk, soms vervelend en soms geïnspireerd.

Een prima oefening om de wereld te vertalen in tonen. Dat is heel nuttig als je gaat schilderen met kleur, omdat je de juiste helderheid van een kleur moet zien te treffen. Schetsen in het gras is de academie van de autodidacten.

De volgende dag is het stralend zonnig herfstweer en alle bomen

staan in vuur en vlam. Zo'n dag waarop fabrikanten van kalenders hun fotografen het land in sturen. Ik 'doe' een rondje door onze woonwijk in Amersfoort langs bijzondere bomen die ik ken. Op de fiets. Schetsboek en spullen in de mand. Stoppen, even een schetsje, steunend op het stuur, en weer verder. Leuk, zo'n rondje langs je eigen bomen. Je hebt geen flauw idee wat er allemaal staat te feesten in je eigen wijk.

Naast elkaar ontstaan de pagina's van mijn schetsboek: mist naast vlammen. Je beseft het niet zo als je doorleeft maar de variatie is binnen twee dagen al groot.

Liquidambar
Avalonpad

Stel je voor dat je die rijkdom zou moeten missen. Ik ben blij dat ik in zo'n land als Nederland woon. ●

Trudy van Midden

mw. G.M. van Midden-Beekman is natuurtekenares

Fraxus excelsior
Paladynonweg